

[Alfred Jensen.]

Leje reguleret, ligesom de vil kunne blive opsagt. En Bestemmelse som den, der indeholdes i Ændringsforslag Nr. 18, der forandrer Ordene „Slægtninge eller andre ham nærstaaende Personer“ til „nærstaaende Slægtninge“, betragter vi ogsaa som en Forringelse af Lovforslaget, idet vi mener, at de Rettigheder, som Lejerne her havde, ikke taaler den Indskrænkning. De her nævnte 3 Ændringsforslag vil vi saaledes stemme imod.

Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 2 til Lovforslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Loven kun skal have Gyldighed for Storkøbenhavn og Købstadkommuner med mere end 15 000 Indbyggere. Vi mener, at Loven skal kunne omfatte alle Byer med over 4 000 Indbyggere, saaledes som oprindeligt foreslaaet.

Da vi mener, at der mangler visse Bestemmelser i Lovforslagene, har vi stillet de Ændringsforslag, som her foreligger uden for Betænkningen.

Det første af disse Ændringsforslag er stillet til § 3 i Forslag til Lov om Leje og gaar ud paa, at Aftaler, hvorved Lovens Bestemmelser fraviges, er ugyldige, det vil sige, at Lovens Bestemmelser under alle Omstændigheder skal komme i Betragtning ved Lejemaal. Vi foreslaar endvidere, at denne Bestemmelse gøres effektiv, ved at den gaar igen i alle de Paragraffer, der findes i Lovforslaget.

Vort næste Ændringsforslag er stillet til § 22. Der staar i denne Paragraf, Stk. 2, at hvis Bygherren skønner, at han ikke kan overlevere Lejligheden til den fastsatte Tid, kan han med en Frist af 2 Maaneder fri sig for at betale Erstatning. Vi mener, at dette Tidsrum af 2 Maaneder er for kort, at Lejeren maa have Krav paa en længere Frist, og vi mener ogsaa, at Udlejeren kan give Meddelelse tidligere end 2 Maaneder, før Lejligheden skal tages i Brug. Vi foreslaar derfor Tallet 2 ændret til 3, saaledes at Fristen altsaa bliver 3 Maaneder.

Ændringsforslag Nr. 3 er til Lovforslagets § 27. Det taler egentlig for sig selv; det er en Tilføjelse til den Bestemmelse, der omhandler Spørgsmaalet om Lejens Størrelse, og som siger, at Retten skal tage Hensyn til den hidtidige Leje, Lejlighedens Beliggenhed, Art og Vedligeholdelsestilstand. Vi mener, at Bestemmelsen vil faa en større Betydning, dersom der tilføjes de Ord, vi her har foreslaaet:

„Retten kan derhos forlange sig forelagt Ejendommens Regnskab eller andre lignende Bevisligheder til Brug ved Bedømmelse af Lejens rimelige Højde.“

Det næste Forslag, vi stiller, er et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 14 i Udvalgets Betænkning, der er stillet til Lovforslagets § 36. Flertallets Ændringsforslag siger, at den Husleje, som er indbetalt for et længere Tidsrum end 4 Maaneder, skal forrentes med 5 pCt. Vi mener, at der her gives Ejeren et rentefrit Laan paa en længere Tid, end det er forsvarligt, at den Periode, hvori han kan raade over dette rentefrie Laan, er for lang, og vi foreslaar derfor de 4 Maaneder ændret til 4 Uger.

Ændringsforslag Nr. 5 er til § 56 og gaar ud paa, at Punkt 3 affattes saaledes: „naar Lejeren som Arbejder eller Funktionær ved en bestemt Virksomhed har lejet Lejligheden af den paagældende Virksomhed og træder ud af sit Arbejdsforhold til denne. Denne Bestemmelse kan dog ikke anvendes under Strejke eller Lockout ved den paagældende Virksomhed, og uanset hvad der maatte være bestemt i Lejeaftalen, tilkommer der Lejeren mindst 3 Maaneders Opsigelse.“

Naar vi stiller dette Ændringsforslag, er det, fordi vi ved, at der har været Tilfælde, hvor et Arbejdsforhold har været fulgt af et Lejeforhold, og at dette under Konfliktsituationer har været benyttet paa den Maade, at man har udsat Lejeren af Lejligheden. Vi mener, at det ikke er en heldig Form for Lovgivning paa dette Omraade, og at Lejeren maa være beskyttet, saaledes at hans Opsigelse er uafhængig af Arbejdsforholdet.

Under Nr. 6 stiller vi Forslag om en helt ny Paragraf. Det har i mange Aar været Praxis for Arbejdernes Vedkommende, at deres Tillidsmænd er beskyttede gennem et Tillidsmandssystem. Vi ved, at Arbejdere, naar de har forsvaret deres Kammeraters Ret, har været udsat for Forfølgelse og Afskedigelse. Det er ret rimeligt at antage, at der ogsaa over for Lejernes Repræsentanter er taget Repressalier, og at dette ogsaa vil kunne ske i Fremtiden. Vi mener derfor, at der paa dette Punkt maa skabes en Beskyttelse for Lejernes Repræsentanter, og foreslaar derfor indført en Bestemmelse om, at en Opsigelse af en Lejerrepræsentant ikke er gyldig, hvis den ikke godkendes af Lejerforeningen.

Endelig stiller vi under Nr. 7 Forslag om, at Loven om Leje skal have tilbagevirkende Kraft til 15. September 1936 —